

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL

ผู้วิจัย นายนิรุทธิ์ พุกเทพ

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 4) ประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 รองผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน กลุ่มที่ 2 รองผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานวัดและประเมินผลการศึกษาและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา รวมจำนวน 14 คน และกลุ่มที่ 3 รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 29 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 188 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 166 คน ปีการศึกษา 2566 รวมจำนวน 354 คน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 188 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 166 คน ปีการศึกษา 2566 รวมจำนวน 354 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 751 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการสังเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ ได้แก่ 1) ร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย และ 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($= 3.94, S.D. = 0.75$)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียน

เรียนวัดสว่างอารมณ์โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL ในภาพรวม มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุดสำหรับผลการตรวจสอบระดับความถูกต้องในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.84, S.D. = 0.29$)

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL พบว่า มีระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.86, S.D. = 0.29$) สำหรับระดับความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($= 4.94, S.D. = 0.15$)

4. ประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครูโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์โดยใช้กระบวนการนิเทศรูปแบบ WATSAWANGAROM SCHOOL พบว่า มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.76, S.D. = 0.44$)

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1057>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 4 มีนาคม 2568

พิมพ์ : วันที่ 18 เมษายน 2569 เวลา 10.31 น.